

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Bruxelles, den 25. april 2014
(OR. en)

2013/0023 (COD)

PE-CONS 45/14

DROIPEN 28
JAI 110
ECOFIN 177
UEM 34
GAF 12
CODEC 519

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod forfalskning og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS
DIREKTIV 2014/.../EU**

af

**om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer
mod forfalskning og om erstatning af
Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 179 af 25.6.2013, s. 9.

² EUT C 271 af 19.9.2013, s. 42.

³ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af

- (1) Euroen er som fælles mønt for medlemsstaterne i euroområdet blevet en vigtig faktor i Unionens økonomi og unionsborgernes hverdag. Forfalskning af euroen har imidlertid siden dens indførelse i 2002 medført finansielle tab på mindst 500 mio. EUR, idet det er en valuta, som organiserede kriminelle grupper, der er aktive inden for falskmøntneri, konstant har som mål. Det er i hele Unionens interesse at bekæmpe og retsforfølge enhver aktivitet, der vil kunne skabe tvivl om eurosedlers og -mønters ægthed på grund af forfalskning.
- (2) Falskmøntneri har betydelige negative virkninger for samfundet. Det skader borgerne og virksomhederne, som ikke får refunderet falske penge, selv om de modtog dem i god tro. Det kan føre til bekymring hos borgerne om, hvorvidt beskyttelsen af kontante penge er tilstrækkelig, og frygt for at modtage falske sedler og mønter. Det er derfor af grundlæggende betydning, at sikre at borgerne, virksomhederne og de finansielle institutioner i alle medlemsstater såvel som i tredjelande har tillid til, at sedler og mønter er ægte.
- (3) Det er vigtigt ved hjælp af virksomme og effektive strafferetlige foranstaltninger at beskytte euroen og andre valutaer, der er i lovligt omløb, på hensigtsmæssig vis i alle medlemsstater.
- (4) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98¹ er de medlemsstater, der har euroen som valuta, forpligtede til at fastsætte passende sanktioner mod eftergørelse og forfalskning af eurosedler og -mønter.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen (EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1).

- (5) Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001¹ og (EF) nr. 1339/2001² fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod forfalskning, navnlig foranstaltninger med henblik på at tage falske eurosedler og-mønter ud af omløb.
- (6) Den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri, der blev undertegnet i Genève den 20. april 1929, og den dertil knyttede protokol ("Genèvekonventionen")³ fastsætter der bestemmelser med henblik på effektivt at forebygge, retsforfølge og straffe falskmøntneri. Konventionen har særligt til formål at sikre, at der kan idømmes strenge strafferetlige og andre sanktioner for falskmøntneri. Alle kontraherende parter til Genèvekonventionen skal efterkomme forbuddet mod forskelsbehandling i forhold til andre valutaer end deres nationale valuta.
- (7) Dette direktiv supplerer bestemmelserne i Genèvekonventionen og gør det lettere for medlemsstaterne at anvende konventionen. Med dette for øje er det vigtigt, at medlemsstaterne er parter i Genèvekonventionen.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6).

² Rådets forordning (EF) nr. 1339/2001 af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 11).

³ Folkeforbundets traktatsamling nr. 2623 (1931), s. 372.

- (8) Dette direktiv bygger videre på og ajourfører Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA¹. Det supplerer rammeafgørelsen med yderligere bestemmelser om sanktionernes niveau, om midler til efterforskning og om analyse, identifikation og opsporing af falske eurosedler og -mønter under retssager.
- (9) Dette direktiv bør beskytte alle sedler og mønter, der er i lovligt omløb, uanset om de er lavet af papir, metal eller et andet materiale.
- (10) For at beskytte euroen og andre valutaer bør der være en fælles afgrænsning af strafbare handlinger i forbindelse med falskmøntneri, samt fælles sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning, både for fysiske og juridiske personer. For at sikre overensstemmelse med Genèvekonventionen bør dette direktiv fastsætte, at de samme handlinger skal være strafbare som i Genèvekonventionen. Fremstilling og udbredelse af falske sedler og mønter bør derfor udgøre en strafbar handling. Vigtige forberedende handlinger i forbindelse med disse strafbare handlinger, f.eks. fremstilling af instrumenter og komponenter til brug for forfalskning, bør straffes selvstændigt. Det fælles formål med disse afgrænsninger af de strafbare handlinger bør være at afskrække fra at håndtere falske sedler og mønter, instrumenter og andre midler til brug for forfalskning.

¹ Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA af 29. maj 2000 om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen (EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1).

- (11) Misbrug af autoriserede seddeltrykkeriers eller møntanstalters lovlige faciliteter eller materiale til fremstilling af uautoriserede sedler og mønter med henblik på bedragerisk brug bør også være en strafbar handling. Sådant misbrug dækker den situation, hvor en national centralbank eller en møntanstalt eller andre autoriserede virksomheder fremstiller sedler eller mønter, der overstiger den kvota, Den Europæiske Centralbank (ECB) har tilladt. Det dækker også den situation, hvor en arbejdstager i et autoriseret seddeltrykkeri eller en autoriseret møntanstalt misbruger faciliteterne til egne formål. Denne adfærd bør kunne straffes som en strafbar handling, selv om de tilladte mængder ikke er blevet overskredet, fordi de fremstillede sedler og mønter ikke vil kunne skelnes fra den autoriserede valuta, når de først er i omløb.
- (12) Sedler og mønter, som ECB eller de nationale centralbanker og møntanstalter formelt endnu ikke har udstedt, bør også omfattes af beskyttelsen i dette direktiv. Euromønter med nye nationale sider eller nye serier af eurosedler bør derfor beskyttes inden de officielt sættes i omløb.
- (13) Anstiftelse til, medvirken i og tilskyndelse til samt forsøg på at begå de groveste strafbare handlinger i forbindelse med forfalskning, herunder misbrug af lovlige faciliteter eller materialer og forfalskning af sedler og mønter, der endnu ikke er udstedt, men bestemt til at blive sat i omløb, bør også være strafbart. I henhold til dette direktiv kræves det ikke, at medlemsstaterne gør det strafbart at forsøge at begå en strafbar handling i forbindelse med et instrument eller en komponent til forfalskning.
- (14) Forsæt bør være en del af alle de elementer, der udgør de strafbare handlinger, der er fastlagt i dette direktiv.

- (15) Falskmøntneri er traditionelt en forbrydelse, der straffes hårdt i medlemsstaterne. Det skyldes forbrydelsens alvor og virkningerne heraf for borgerne og virksomhederne samt behovet for at bevare borgernes og virksomhedernes tillid til, at euroen og andre valutaer er ægte. Det gælder særligt for euroen, som er den fælles valuta for mere end 330 mio. borgere i euroområdet og den næst vigtigste internationale valuta.
- (16) Medlemsstaterne bør i deres nationale ret fastsætte strafferetlige sanktioner vedrørende EU-rettens bestemmelser om bekæmpelse af falskmøntneri. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til den strafbare handling, have afskrækkende virkning og omfatte frihedsstraf. Mindsteniveauet for den maksimale frihedsstraf, der er fastsat i dette direktiv for de heri omhandlede strafbare handlinger, bør finde anvendelse på i det mindste de groveste af disse strafbare handlinger.
- (17) Sanktionernes niveau bør være effektivt og virke afskrækkende, men bør ikke gå ud over, hvad der står i et rimeligt forhold til de strafbare handlinger. Selv om forsætlig videregivelse af falske penge, der er modtaget i god tro, vil kunne straffes med en anden type strafferetlige sanktioner, herunder bøde, i henhold til medlemsstaternes nationale ret, bør national ret omfatte frihedsstraf som maksimal sanktion. Frihedsstraf for fysiske personer vil virke stærkt afskrækkende i hele Unionen.
- (18) Da dette direktiv fastsætter minimumsregler, kan medlemsstaterne selv indføre eller opretholde strengere regler for strafbare handlinger i form af falskmøntneri.

- (19) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes almindelige strafferetlige regler og principper om idømmelse og fuldbyrdelse af domme under hensyn til de konkrete omstændigheder i hver enkelt sag.
- (20) Da tilliden til, at sedler og mønter er ægte, også kan skades eller trues som følge af juridiske personers adfærd, bør juridiske personer kunne drages til ansvar for strafbare handlinger, der begås på deres vegne.
- (21) For at sikre en vellykket efterforskning og retsforfølgning af falskmøntneri, bør de ansvarlige for efterforskningen og retsforfølgningen af disse strafbare handlinger have mulighed for at benytte effektive efterforskningsmidler til såsom dem, der anvendes i forbindelse med bekæmpelse af organiseret kriminalitet og anden grov kriminalitet. Sådanne midler vil, hvor det er relevant, kunne omfatte aflytning af kommunikationer, skjult overvågning, herunder elektronisk overvågning, og kontrol af bankkonti samt anden finansiell efterforskning. Under hensyntagen til bl.a. proportionalitetsprincippet bør brugen af sådanne midler i henhold til national lovgivning stå i rimeligt forhold til de efterforskede strafbare handlingers karakter og grovhed. Retten til beskyttelse af personoplysninger bør respekteres.

- (22) Medlemsstaterne bør fastlægge deres straffemyndighed på en måde, som er forenelig med Genèvekonventionen og bestemmelserne om straffemyndighed i anden EU-ret på det strafferetlige område, dvs. så den omfatter strafbare handlinger, der begås på deres område, og strafbare handlinger, der begås af deres statsborgere, idet strafbare handlinger generelt bedst håndteres af strafferetssystemet i den stat, hvor de begås.
- (23) Af hensyn til euroens fremtrædende økonomiske og samfundsmæssige rolle i Unionen og den særlige trussel mod euroen som en valuta af betydning på verdensplan, som kommer til udtryk ved tilstedeværelsen af et betydeligt antal seddeltrykkerier i tredjelande, bør der træffes yderligere foranstaltninger for at beskytte den. Der bør derfor fastlægges straffemyndighed for strafbare handlinger vedrørende euroen, som begås uden for en given medlemsstats område, hvis enten lovovertræderen befinder sig på den pågældende medlemsstats område og ikke udleveres eller falske eurosedler eller -mønter, som vedrører den strafbare handling, opspores i den pågældende medlemsstat. På grund af de objektivt forskellige situationer i de medlemsstater, der har euroen som valuta, er det hensigtsmæssigt, at forpligtelsen til at fastlægge en sådan straffemyndighed kun gælder for de pågældende medlemsstater. Med henblik på retsforfølgning af de strafbare handlinger, der er fastlagt i artikel 3, stk. 1, litra a), og i artikel 3, stk. 2 og 3, når de vedrører artikel 3, stk. 1, litra a), samt anstiftelse til, medvirken i og tilskyndelse til samt forsøg på at begå sådanne strafbare handlinger bør straffemyndighed ikke være underlagt en betingelse om, at handlingerne er strafbare på det sted, hvor de blev begået. Medlemsstaterne bør, når de udøver en sådan straffemyndighed, tage højde for, om de strafbare handlinger håndteres af strafferetssystemet i den stat, hvor de fandt sted, og bør overholde proportionalitetsprincippet, navnlig hvad angår domme afsagt af tredjelande for samme adfærd.

- (24) Hvad angår euroen, foregår identifikationen af falske eurosedler og -mønter centralt i henholdsvis de nationale analysecentre og de nationale møntanalysecentre, som er udpeget eller oprettet i medfør af forordning (EF) nr. 1338/2001. Det bør også være muligt at analysere, identificere og opspore falske eurosedler og -mønter under en igangværende retssag for at fremskynde opsporingen af kilden til fremstilling af falske penge i en given strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning og undgå, at flere af disse typer falske penge kommer i omløb, eller forhindre, at de fortsætter med at være i omløb, under overholdelse af princippet om adgang til en retfærdig og effektiv rettergang. Det ville medvirke til at fremme en effektiv bekæmpelse af falskmøntneri og samtidig øge antallet af videresendelser af beslaglagte falske penge under verserende straffesager bortset fra få undtagelser, hvor der kun gives adgang til falske penge. Generelt bør de kompetente myndigheder tillade fysisk videresendelse af de falske penge til de nationale analysecentre og de nationale møntanalysecentre. Under visse omstændigheder, f.eks. hvis kun nogle få falske sedler eller mønter udgør bevismaterialet i en straffesag, eller hvis den fysiske videresendelse kan indebære risiko for, at bevismateriale, f.eks. fingeraftryk, destrueres, bør de kompetente myndigheder i stedet kunne beslutte at give adgang til sedlerne og mønterne.

- (25) Der er et behov for at indsamle sammenlignelige data om de strafbare handlinger, der er fastlagt i dette direktiv. For at få et mere fuldstændigt billede af problemet med forfalskning på EU-plan og derigennem bidrage til at formulere et mere effektivt svar bør medlemsstaterne sende Kommissionen de relevante statistiske data over antallet af strafbare handlinger vedrørende forfalskning af sedler og mønter og antallet af retsforfulgte og dømte personer.
- (26) For at forfølge målet om at bekæmpe forfalskning af eurosedler og -mønter bør indgåelse af aftaler med tredjelande, navnlig dem, der anvender euroen som valuta, forfølges efter de relevante traktatprocedurer.
- (27) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til frihed og sikkerhed, respekten for privatliv og familieliv, erhvervsfriheden, retten til at arbejde og friheden til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, uskyldsformodningen og retten til forsvar, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf samt retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse. Dette direktiv søger at sikre fuld overholdelse af disse rettigheder og principper og bør gennemføres i overensstemmelse hermed.
- (28) Dette direktiv har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i rammeafgørelse 2000/383/RIA. Eftersom antallet af og indholdet i de ændringer, der skal foretages, er betydeligt, bør rammedirektivet af klarhedshensyn erstattes i sin helhed for de medlemsstater, der er bundet af det.

- (29) Målet for dette direktiv, nemlig at beskytte euroen og andre valutaer mod forfalskning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkningerne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (30) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (31) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (32) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende og ikke finder anvendelse i Det Forende Kongerige —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv fastsættes minimumsregler om afgrænsningen af strafbare handlinger og om sanktioner herfor i forbindelse med forfalskning af euroen og andre valutaer. Med direktivet indføres der desuden fælles bestemmelser med henblik på at styrke bekæmpelsen af disse strafbare handlinger og forbedre efterforskningen heraf og sikre bedre samarbejde modforfalskning.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) "penge": sedler og mønter, der er i lovligt omløb, herunder eurosedler og -mønter, der er lovligt i omløb i henhold til forordning (EF) nr. 974/98
- b) "juridisk person": enhver enhed, der har status som juridisk person i henhold til gældende ret, dog ikke stater eller offentlige organer i forbindelse med udøvelsen af offentligretlige beføjelser eller offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 3
Strafbare handlinger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende former for adfærd er strafbare handlinger, når de er begået forsætligt:
 - a) fremstilling eller forandring af penge i bedragerisk hensigt, uanset hvilke midler der anvendes
 - b) udgivelse af falske penge i bedragerisk hensigt
 - c) indførsel, udførsel, transport, modtagelse eller anskaffelse af falske penge med henblik på omløb og med viden om, at de er falske
 - d) fremstilling, modtagelse, anskaffelse eller besiddelse i bedragerisk hensigt af:
 - i) instrumenter, genstande, it-programmer og data og alle andre midler, der særligt er bestemt til fremstilling af falske penge eller forandring af penge, eller
 - ii) sikkerhedselementer såsom hologrammer, vandmærker eller andre komponenter i penge, som skal beskytte mod forfalskning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede adfærd også er strafbar med hensyn til sedler eller mønter, som fremstilles eller er blevet fremstillet ved brug af lovlige faciliteter eller materialer i strid med de rettigheder eller betingelser, på grundlag af hvilke de kompetente myndigheder kan udstede sedler eller mønter.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i stk. 1 og 2 omhandlede adfærd også kan straffes i forbindelse med sedler og mønter, der endnu ikke er udstedt, men som er bestemt til at blive sat i omløb som lovligt betalingsmiddel.

Artikel 4

Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anstiftelse til, medvirken i og tilskyndelse til de i artikel 3 omhandlede strafbare handlinger udgør en strafbar handling.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forsøg på at begå de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), b) eller c), artikel 3, stk. 2, eller artikel 3, stk. 3, i forbindelse med den i artikel 3, stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede adfærd er strafbart.

Artikel 5

Sanktioner over for fysiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den adfærd, der er omhandlet i artikel 3 og 4, kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til adfærden og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra d), de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i forbindelse med den i artikel 3, stk. 1, litra d), omhandlede adfærd kan straffes med en maksimal sanktion, der kan indebære frihedsstraf.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 3, stk. 3, i forbindelse med den i artikel 3, stk. 1, litra a,) omhandlede adfærd kan straffes med en maksimal frihedsstraf på mindst otte år.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b) og c), og artikel 3, stk. 3, i forbindelse med den i artikel 3, stk. 1, litra b, og c), omhandlede adfærd kan straffes med en maksimal frihedsstraf på mindst fem år.

5. For så vidt angår den strafbare handling, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), kan medlemsstaterne fastsætte andre strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning, end den, der er omhandlet i stk. 4 i nærværende artikel, herunder bøder og frihedsstraf, hvis de falske penge blev modtaget uden kendskab til, at de var falske, men videregivet med dette kendskab.

Artikel 6

Juridiske persons ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, som for at skaffe dem vinding begås af en person, der handler enten på egen hånd eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, idet den pågældende har
 - a) bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
 - b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller
 - c) beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.
2. Medlemsstaterne sikrer, at en juridisk person kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i stk. 1 i denne artikel omhandlede persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons beføjelser, at begå de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 i denne artikel udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter til eller medvirker i de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger.

Artikel 7

Sanktioner over for juridiske personer

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer, der drages til ansvar i henhold til artikel 6, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og virker afskrækkende, hvilket skal omfatte strafferetlige eller ikke-strafferetlige bøder og kan omfatte andre sanktioner såsom

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn
- d) tvangsopløsning
- e) midlertidig eller varig lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling.

Artikel 8
Straffemyndighed

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastslå sin straffemyndighed med hensyn til de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, når
 - a) den strafbare handling helt eller delvis er begået på dens område, eller
 - b) gerningsmanden er statsborger i medlemsstaten.

2. Hver medlemsstat, der har euroen som valuta, træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, der er begået uden for dens område, i det mindste, når de vedrører euroen, og når
 - a) gerningsmanden befinder sig på medlemsstatens område og ikke er blevet udleveret, eller
 - b) der på medlemsstatens område er blevet opsporet falske eurosedler eller -mønter, som vedrører den pågældende strafbare handling.

Med henblik på retsforfølgning af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 3, stk. 2 og 3, når de vedrører artikel 3, stk. 1, litra a), samt anstiftelse til, medvirken i og tilskyndelse til samt forsøg på at begå sådanne strafbare handlinger træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dens straffemyndighed ikke er betinget af, at handlingerne er strafbare på det sted, hvor de blev begået.

Artikel 9

Midler til efterforskningen

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personer, enheder og tjenester, som er ansvarlige for efterforskning eller retsforfølgning af de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, råder over effektive midler til efterforskning af den art, der anvendes i forbindelse med organiseret kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet.

Artikel 10

Pligt til at videresende falske sedler og mønter

med henblik på analyse og opsporing

Medlemsstaterne sikrer, at der under en straffesag straks gives tilladelse til, at det nationale analysecenter og det nationale møntanalysecenter kan undersøge eurosedler og -mønter, som mistænkes for at være falske, med henblik på at analysere, identificere og opspore andre forfalskninger. De kompetente myndigheder sender de nødvendige prøver hurtigst muligt og senest, når der er truffet en endelig afgørelse vedrørende straffesagen.

Artikel 11

Statistikker

Medlemsstaterne sender mindst hvert andet år Kommissionen data om antallet af de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger samt antallet af personer, der er blevet retsforfulgt og dømt for de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger.

Artikel 12

Kommissionens rapportering samt evaluering

Kommissionen forelægger senest den ...^{*} Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv. I rapporten skal det vurderes, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv. Rapporten ledsages om nødvendigt af et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 13

Erstatning af rammeafgørelse 2000/383/RIA

Rammeafgørelse 2000/383/RIA erstattes herved, i henseende til de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, idet dette dog ikke berører medlemsstaternes forpligtelser for så vidt angår frister for gennemførelse af rammeafgørelse 2000/383/RIA i national ret.

For de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til rammeafgørelse 2000/383/RIA som henvisninger til nærværende direktiv.

^{*} EUT: Indsæt venligst datoen: fem år efter dette direktivs ikrafttræden.

Artikel 14
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ...^{*}. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

^{*} EUT: Indsæt venligst datoen: 24 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

Artikel 15
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 16
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand
